

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 93/2011-145

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne zloženom z predsedníčky Ivetty Macejkovej a zo sudcov Jána Auxta, Petra Brňáka, Ľubomíra Dobríka, Ľudmily Gajdošíkovej, Juraja Horvátha, Milana Ľalíka, Lajosa Mészárosa, Marianny Mochnáčovej a Rudolfa Tkáčika na ústnom pojednávaní 30. októbra 2013 vo veci disciplinárneho konania podľa čl. 136 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa § 74e ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov a podľa § 120 ods. 2 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov proti JUDr. Štefanovi Harabinovi, predsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zastúpeného advokátom JUDr. B. N., na návrh bývalej ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

Návrh (bývalej) ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky z 25. novembra 2010 sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 25. novembra 2010 doručený návrh bývalej ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky doc. JUDr. Lucie Žitňanskej, PhD. (ďalej len „bývalá ministerka spravodlivosti“), na začatie disciplinárneho konania podľa § 120 ods. 2 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch a prísediacich“) proti JUDr. Štefanovi Harabinovi, sudcovi a predsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „predseda najvyššieho súdu“).

Z obsahu návrhu vyplýva, že predseda najvyššieho súdu *«porušil povinnosť zdržať sa všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie predsedu súdu alebo ohroziť dôveru v nestranný a spravodlivý výkon tejto funkcie ako i povinnosť vykonávať svoju funkciu predsedu súdu svedomito, riadne a včas plniť svoje povinnosti orgánu riadenia a správy súdov podľa ustanovení § 42 ods. 1 a ods. 2 písm. a) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), keď*

1) vo funkcii predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 30. júna 2010 vydal Opatrenie Spr 101/2010-10, Spr 1321/2009, ktorým zmenil a doplnil Rozvrh práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2010 s účinnosťou od 01. júla 2010 okrem iného tak, že do pôsobnosti senátu I C okrem iného zveril rozhodovanie vo všetkých veciach vylúčenia sudcov krajských súdov, čím porušil § 51 ods. 1, 2 zákona o súdoch, podľa ktorého veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce prideliujú jednotlivým senátom, samosudcom a súdnym úradníkom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí, pričom podmienka náhodného výberu podľa odseku 1 je splnená vtedy, ak sa má vec prideliť jednému z aspoň dvoch senátov, samosudcov alebo súdnych úradníkov,

2) vo funkcii predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydaním Opatrenia č. Spr 162/2009-20 zo dňa 24. 09. 2009 súčinnosťou od 01. 10. 2009 po odchode JUDr. H. do dôchodku zmenil Rozvrh práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2009 tak, že „veci, ktoré boli pridelené a nevybavené do účinnosti tohto opatrenia JUDr. H. v senáte 4 O prechádzajú do senátu 1 O“ napriek tomu, že Sudcovská rada Najvyššieho súdu uznesením č. 43/2009 zo dňa 23. 09. 2009 navrhla, aby všetky spisy, ktoré vybavovala JUDr. H., po jej odchode do dôchodku, boli rovnomerne rozdelené náhodným výberom cestou elektronickej podateľne všetkým senátom na obchodnom kolégiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čím porušil § 51 ods. 1, 4 písm. b) zákona osudoch, podľa ustanovenia ktorého náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom sa podľa rozvrhu práce alebo jeho zmeny prerozdeľujú už pridelené veci aj v prípade zmeny v obsadení súdu sudcami, čo je prípad, ktorý nastal po odchode JUDr. H. do dôchodku,

3) vo funkcii predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 19. decembra 2009 vydal Rozvrh práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2010, ktorým zveril rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov v agende zapísanej v registri Sža len do pôsobnosti senátu 1 S, čím porušil § 51 ods. 1, 2 zákona o súdoch, podľa ktorého veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce prideliť jednotlivým senátom, samosudcom a súdnym úradníkom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí, pričom podmienka náhodného výberu podľa odseku 1 je splnená vtedy, ak sa má vec prideliť jednému z aspoň dvoch senátov, samosudcov alebo súdnych úradníkov,

pričom skutkami uvedenými pod bodmi 1) až 3) naplnil pojmové znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. c) zákona o sudcoch a prísediach.». ».

Bývalá ministerka spravodlivosti na základe uvedených skutočností navrhla, aby ústavný súd (v danom prípade ako disciplinárny súd) vyniesol rozhodnutie, «ktorým uzná JUDr. Štefana Harabina, sudcu a predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vinného zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. c) zákona o sudcoch a prísediach a uloží mu: za uvedené závažné disciplinárne previnenie podľa

§ 117 ods. 5 písm. b) zákona o sudcoch a prísediacich disciplinárne opatrenie „zníženie funkčného platu o 70 % na obdobie jedného roka“».

Návrh bývalej ministerky spravodlivosti bol doplnený podaním zo 14. marca 2011 doručeným ústavnému súdu 17. marca 2011, v ktorom vzniesla námietku predpojatosti sudcov ústavného súdu Petra Brňáka, Ľubomíra Dobríka a Milana Ľalíka.

Predseda najvyššieho súdu sa k návrhu bývalej ministerky spravodlivosti vyjadril podaním z 20. apríla 2011 doručeným ústavnému súdu 27. apríla 2011 a zároveň týmto podaním vzniesol námietku predpojatosti proti sudcom ústavného súdu Ľudmile Gajdošíkovej, Jurajovi Horváthovi, Jánovi Lubymu a Ladislavovi Oroszovi.

Ústavný súd o námietkach predpojatosti bývalej ministerky spravodlivosti a predsedu najvyššieho súdu rozhodol na neverejnom zasadnutí pléna konanom 11. mája 2011 uznesením č. k. PL. ÚS 93/2011-52 tak, že označených sudcov nevyлúčil z prerokúvania a rozhodovania vecí.

Uznesením ústavného súdu č. k. PL. ÚS 93/2011-61 z 11. mája 2011 bol návrh bývalej ministerky spravodlivosti prijatý na ďalšie konanie.

Uznesením ústavného súdu č. k. PL. ÚS 93/2011-93 zo 14. decembra 2011 bolo konanie vedené pod sp. zn. PL. ÚS 93/2011 prerušené na návrh predsedu najvyššieho súdu.

Ústavný súd na svojom neverejnom zasadnutí konanom 29. októbra 2013 uznesením č. k. PL. ÚS 93/2011-129 rozhodol o námietkach predpojatosti vznesených sudcami ústavného súdu Ľudmily Gajdošíkovej, Sergeja Kohuta, Jána Lubyho a Ladislava Orosza v predmetnej veci tak, že sudcov ústavného súdu Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza vylúčil z výkonu sudcovskej funkcie v konaní v tejto veci a sudcov ústavného súdu Ľudmilu Gajdošíkovú a Jána Lubyho nevyлúčil z výkonu sudcovskej funkcie v tejto veci.

V predmetnej veci ústavný súd uskutočnil verejné ústne pojednávanie konané 30. októbra 2013, na ktorom obaja účastníci, resp. ich zástupcovia zotrvali na svojich písomných stanoviskách.

II.

Podľa čl. 136 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd vykonáva disciplinárne konanie voči predsedovi najvyššieho súdu, podpredsedovi najvyššieho súdu a generálnemu prokurátorovi.

Plénu ústavného súdu bol predložený návrh sudcu spravodajcu na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa čl. 131 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje v pléne vo veciach uvedených v čl. 136 ods. 1 a 2. Plénum ústavného súdu sa uznáva nadpolovičnou väčšinou všetkých sudcov. Ak sa táto väčšina nedosiahne, návrh sa zamietne.

Podľa čl. 134 ods. 1 ústavy sa ústavný súd skladá z trinástich sudcov.

Podľa § 4 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd spôsobilý v pléne konať a uznávať sa, ak je na rokovaní a rozhodovaní prítomných aspoň sedem sudcov.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o ústavnom súde plénum ústavného súdu sa uznáva nadpolovičnou väčšinou všetkých sudcov. Ak sa táto väčšina nedosiahne, návrh sa zamietne.

V danom prípade na rokovaní a rozhodovaní pléna ústavného súdu boli prítomní desiaty sudcovia. Za návrh alebo za protinávrh malo hlasovať minimálne 7 sudcov, ináč sa návrh zamietne.

Pretože pri hlasovaní o návrhu sudcu spravodajcu nebola dosiahnutá nadpolovičná väčšina hlasov všetkých sudcov, návrh bol podľa čl. 131 ods. 1 druhej a tretej vety ústavy a § 4 ods. 3 zákona o ústavnom súde zamietnutý.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2013